

26.01.2018

Торкнутися зір

15 січня 2018 р. Інтернет-ресурс Деро.ua опублікував інтерв'ю з молодою вченою і популяризаторкою науки, науковим співробітником лабораторії супутникових досліджень ближнього космосу Інституту космічних досліджень НАН України та ДКА України Т. Ковальчук-Скороход ([Національна академія наук України](#)).

Т. Ковальчук-Скороход вивчає динаміку термосфери Землі (верхній шар атмосфери) та є співавтором нової методики оброблення даних щодо нейтрального газу з іоносферних супутників. «За допомогою таких [іоносферних] досліджень ми сподіваємося, наприклад, визначити локалізовані збурення газів як провісників землетрусів (хоча землетруси за чим тільки вже не намагаються передбачати!). Навчитися визначати звідки починається стихійне лихо і куди йде. Якщо вийде, це буде доволі революційним результатом для світової науки. І це буде додатковою причиною для України запустити у цей шар власний супутник. ...створення нового супутника координує саме наша лабораторія. Проект називається “Іоносат-Мікро”, а сам супутник – “Мікросат-М”. Літати він буде на трохи більших висотах, ніж необхідно для такого роду досліджень (якщо він пропрацює понад півроку, то зможе бути мені корисним [для подальших досліджень], бо його висота зменшуватиметься)», – пояснює вчена. Одна з важливих складових проекту – вже створена перспективна база даних PROMIS, яка міститиме всі параметри іоносфери, що надходитимуть від українських супутників, і якою зможуть користуватися зарубіжні науковці.

Т. Ковальчук-Скороход є також організаторкою та активною учасницею регулярних науково-популярних заходів (переважно безкоштовних) для широкого кола слухачів, у першу чергу – дітей. Наприклад, зі сміттєвих пакетів вона сконструювала пересувний планетарій, за допомогою якого пояснює розташування окремих зір і сузір'їв на небосхилі. Крім того, науковиця стала співзасновницею спеціального порталу [education-project.space](#), покликаного полегшити комунікацію між організаціями й ініціативами, що популяризують космічні дослідження в Україні.

Проте через хронічне недофінансування науки самого ентузіазму для наукової діяльності й для популяризації її в суспільстві починає бракувати дедалі відчутніше, зауважує Т. Ковальчук-Скороход: «Я люблю Україну, але почала втрачати надію. Раніше казала: “Нізащо не поїду працювати за кордон. І у нас вистачає талановитих людей, хочеться з ними щось робити”. Але цього року бажання притупилося. Тож тепер допускаю можливість зайнятися закордонним проектом. У країні потенціал, безумовно, є, але людський фактор і беззаконня у владному комплексі (усі це бачать і про це говорять так чи інакше) не дасть цьому потенціалу пустити коріння. І якби навести лад у владних рядах (надії на це у мене лишилось може 6 %)), зробити так, аби фінансування мудро перерозподілялося, то за п'ять років Україна могла б потрапити у список світових лідерів космічної галузі. Адже у нас чудовий потенціал, і ця галузь могла б стати для країни одним із основних векторів розвитку».

Про досвід участі у варшавських «Наукових пікніках», дослідницькі плани й плани з написання науково-пізнавальної книги для дітей і вчителів, шлях із

гандболу в астрономію та мандри українськими астрономічними локаціями з журналістом видання «New York Times» читайте [в повному тексті інтерв'ю вченої](#).

[Публікація «New York Times»](#)